09.12.2021 г. / 01:22:09

Истинската история

ЧАСТ ОТ БЪЛГАРИТЕ СА СТАРИТЕ СКИТИ – ТРАКИЙСКИ НАРОД, НАРЕЧЕН ВПОСЛЕДСТВИЕ СЛАВЯНИ

Статия с нови сведения и цитати от „История на Славянобългарската империя“

Всеки човек, който иска да бъде истински християнин знае, че не трябва да се съмняваме в православните източници, **ОСОБЕНО КОГАТО ТЕ СА СВЕТЦИ И СА ПИСАЛИ, ВОДЕНИ ОТ СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ.**

Св. преподобни Иоан Дамаскин. Икона. Византия. XIV в. Манастир "св. Екатерина" на Синай

Много хора знаят за чудотворната икона „Света Богородица Троеручица (Триръка)“, но малко са запознати с историята ѝ. Тя е създадена от свети Иоан Дамаскин (†776 г.) в чест на велико чудо, при което напълно е възстановена отсечената му ръка.

Много известна чудотворна българска икона "Света Богородица Троеручица" от Троянския манастир

В ЕДИН ОТ НАЙ-СТАРИТЕ И ФУНДАМЕНТАЛНИ ПРАВОСЛАВНИ БОГОСЛОВСКИ ТРУДОВЕ, НАПИСАН ОТ ТОЗИ СВЕТЕЦ, С ВЪЗСТАНОВЕНАТА ПО ЧУДЕСЕН НАЧИН ОТ САМАТА БОГОРОДИЦА ОТСЕЧЕНА РЪКА, ТОЙ ПИШЕ ЗА „СКИТИТЕ, НАМИРАЩИ СЕ НАД ТРАКИЯ“ (*Точно изложение на православната вяра - Глава 8*).

Друг средновековен автор – Анастасий Библиотекар (†878 г.), **ПИШЕЙКИ ЧЕ БЪЛГАРИТЕ ДОШЛИ ОТ СЕВЕР, ОТ СКИТИЯ, ОПИСВА СБЛЪСЪЦИТЕ ИМ С РИМСКИТЕ ЛЕГИОНИ В ТЕРИТОРИИТЕ НА ЮГ ОТ ДУНАВ ПРЕЗ 378**

ГОДИНА. ТОЙ ПИШЕ ОЩЕ: „БЪЛГАРИТЕ ОБЕДИНИЛИ СВОЕТО ОТЕЧЕСТВО, СЪГЛАСНО РОДСТВЕНОТО ИМ ПРАВО! (QUIA BULGARES, QUI JURE GENTILE PARIAM SUAM SUBJUGANTES)“ Anastasius Bibliothecarius – Historia de viti Rom. Pont. Patrolog. lat. 128, col. 1393 f). Анастасий е бил и пряк участник в много важни събития от нашата история. Съвременник е на св. Константин-Кирил Философ, когото познава лично. Нарича Константин fortissimus amicus (смелият приятел) на патриарх Фотий. „Отговорите на папа Николай I по допитванията на българите" (Борис I) са подготвени от Анастасий Библиотекар.

Православният архиерей, писател и канонист, архиепископ на Охридската българска архиепископия Първа Юстиниана и на цяла България, в годините около 1216-1234 г. Димитър Хоматиан **СЪЩО ОПИСВА ПОСОЧЕНОТО НАВЛИЗАНЕ НА БЪЛГАРИ ОТ СКИТИЯ В ТРАКИЯ** в своето известно житие на свети Климент Охридски: „...Този велик наш отец и светилник на България (св. Климент) бил по род от **европейските мизи, които народът обикновено знае и като българи. Те били изселени в старо време от военната сила на Александър (Македонски – б.р.) от разположения край Бруса Олимп към Северния океан и Мъртвото море, а след като минало много време, със страшна войска преминали Дунава и завзели всички съседни области: Панония и Далмация, Тракия и Илирик, а и голяма част от Македония и Тесалия**”.

МНОГО Е ВАЖНО ДА СЕ УТОЧНИ, ЧЕ СТАВА ВЪПРОС ЗА СЪБИТИЯ ПРЕЗ IV В., ЧЕ БЪЛГАРИТЕ СА НАВЛЕЗЛИ ОТ СКИТИЯ, ВОЮВАЛИ СА С РИМСКИ ЛЕГИОНИ И СА ЗАВЗЕЛИ ЗЕМИ, КОИТО СА ТЯХНО РОДСТВЕНО ПРАВО И КОИТО ТЕ СА ВЛАДЕЕЛИ МНОГО ПРЕДИ АЛЕКСАДЪР МАКЕДОНСКИ! ПРЕЗ ТОЗИ ПЕРИОД СА ЗАВОЮВАЛИ И

ТЕРИТОРИИ ДО СЕВЕРНИЯ ЛЕДОВИТ ОКЕАН И ДО МЪРТВО МОРЕ!

ОТ СПОМЕНАТИЯ IV В. Е И ДРУГ ОСНОВЕН ИСТОРИЧЕСКИ ИЗТОЧНИК. Нарича се „Анонимен латински хронограф” от 334 г. и там също отразено, че в ЗЕМИТЕ НА СКИТИЯ СА ОБИТАВАЛИ БЪЛГАРИТЕ. Там още е записано “ZIEZI EX QUO VULGARES“ – ЗИЕЗИ, ОТ КОЙТО ПРОИЗЛИЗАТ БЪЛГАРИТЕ. Зиези е наш баща и внук на праотеца Ной.

Сведения за това кой е живял по долното течение на Дунава и **КАКВА ВЯРА Е ИМАЛ** ни дава и Созомен в "Църковна история" - 5 в.: " По това време църквата в Томи и в останала **СКИТИЯ** се управлявала от Теотим СКИТ, мъж възпитан в любов към мъдростта.“ Томи е старото име на българския град Кюстенджа (днес гр. Констанца в Румъния).

СТЕФАН ВИЗАНТИЙСКИ (*Στέφανος Βυζάντιος*, късноантичен гръцки граматик и географ). **ДИРЕКТНО НАРИЧА СКИТИТЕ ТРАКИЙСКИ НАРОД!** ***(Stephani Byzantii Ethnica-I, Berolini, MDCCCXLIX, s. 578).***

Херодот, който ни е оставил най-старата информация за Сктия и скитите, също обозначава на Балканския полуостров – Тракия, като Скития.

Дион Касий разглежда тракийското племе даки, като част от скитите.

Описвайки победата на цар Симеон I при Ахелой (917 г.), византийски летописец Иоан Скилица **СЪЩО ГОВОРИ ЗА СКИТИ**:

„**МИЗИЕЦЪТ** Симеон разгроми войската на християните (ромеите) със свойственото нему **СКИТСКО** безумие“.

За скити пише и Приск Панийски (още известен като Приск Тракиец), описвайки **ЕДИН ДРУГ ВЕЛИК ВЛАДЕТЕЛ – АТИЛА**. Хрониста е съвременник на събитията, като взема непосредствено участие в редица посолства на Източната римска империя на север при споменатия предводител. При описание на Атила и народа му историка **НАЙ-ЧЕСТО УПОТРЕБЯВА НАИМЕНОВАНИЕТО „СКИТИ“.** *(„Византийска история и за нещата, които са свързани с Атила“ - Приск Панийски, „Сказание на Приск Панийски” - С. Дестунис)*. Третият син на Атила, чието име е Ернак, е признат от всички големи учени (Бъри, Макуарт, Вернадски, Рънсиман, Мюсе, Артамонов) за една и съща личност с Ирник, от българските анали "Именник на българските князе"!

Иоан Геометър (X в.) пише по повод разгрома на войските на Василий II от българите при Траянови врата (17 август 986 г.): „**СКИТИТЕ** са по силни от ромейските копия“.

Лъв Дякон, византийски историк от X в., в своята „История“ **също нарича българите мизи и скити**.

Филосторгий (Φιλοστοργιος), който е историк живял през IV-V в. пише: „по това време Урфила довел в ромейската земя многоброен народ от отвъддунавските **СКИТИ, НАРИЧАНИ НЯКОГА ГЕТИ, А СЕГА ГОТИ**.“

Големият византийски хронист **И ИЗВЕСТЕН ПРАВОСЛАВЕН БОГОСЛОВ ИОАН ЗОНАРА е живял през XII век, когато написва своята “Всемирна история”. ТАМ ТОЙ ЯСНО ЗАЯВЯВА: "Илири, варвари, ТРАКИ – мисля, че са БЪЛГАРИТЕ.**"

Иоан, епископ-еретик от гр. Никиу в Египет, нарича в своята хроника **Мизия "провинция БЪЛГАРИЯ"**. Там пише още, че родения в Залдаба (дн. Шумен) **БЪЛГАРИН Виталиан** се бил вдигнал (**ПРЕЗ 516 г.**) против император Анастасий. След

сражението (между Шумен и Варна) стратега Кирил се оттеглил във Варна, а Виталиан останал в провинция **БЪЛГАРИЯ**. (H. Zotenderg, Jean, eveque de Nikou, p. 378)

Тази история се потвърждава И **ОТ ПРАВОСЛАВНИЯ СВЕТЕЦ ТЕОФАН ИЗПОВЕДНИК**. В своята „Хронографията“ (Животоописания на византийските царе), която е приета ОТ ОФИЦИАЛНАТА НИ ИСТОРИОГРАФИЯ КАТО ЕДИН ОТ ОСНОВНИТЕ И НАЙ-ВАЖНИ ИЗВОРИ ЗА ИСТОРИЯТА НА БЪЛГАРИЯ, е записано: „През 514 г. Виталиан въстанал против император Анастасий и армията му се **състояла от събрани В МИЗИЯ И ТРАКИЯ БЪЛГАРИ**... В тази година (513 – 514) Виталиан, завладявайки цяла **ТРАКИЯ, СКИТИЯ и МИЗИЯ с (помощта на) множество ХУНИ И БЪЛГАРИ**, покорил Анхиало и Одесос, и като поразил Кирил, тракийския военачалник (стратилат) и опустошавайки всичко, ДОШЪЛ ДО САМИЯ КОНСТАНТИНОПОЛ.“.

Същия светец историк пише за 538 г.: „В тази година се раздвижиха в **СКИТИЯ И МИЗИЯ ДВАМА БЪЛГАРСКИ КНЯЗА С МНОГО БЪЛГАРИ и други**“.

Иоан Антиохийски, късноантичен хронист от 7 век, пише в „Световна хроника“ (Historia chronike; Ιστορία Χρονική): „**През 480** г. Византийския император Зенон се принудил да се съюзи с **местните българи, КОИТО ЖИВЕЕЛИ МЕЖДУ ЦАРИГРАД И АДРИАТИЧЕСКОТО КРАЙБРЕЖИЕ**.“ Видно е, че става въпрос за територия, която обхваща голяма част от Балканския полуостров и на **КОЯТО СА ЖИВЕЛИ БЪЛГАРИ ПРЕЗ 480 г.**

Марцелин Комес (Marcellinus Comes), който е починал около 532 г., отново пише за българите ПРЕЗ V в. Той е късноантичен източноримски историк, който произлиза от Илирия и служи при императорите като висш дворцов чиновник (затова и титлата му е Comes). През 520 или 523 г. в Константинопол

пише хроника (Annales), като продължение на тази от Евсевий и Йероним. Описва на латински събитията от 379 г. (качването на трона на Теодосий I) до 518 г. (започването на управлението на Юстин). В неговата история можем да видим следния пасаж, ОТНАСЯЩ СЕ ЗА 499 г.:

„Арист, военачалникът на илирийските войски, с 50000-на въоръжена войска и 250 коли, натоварени с нужното за бой снаряжение, **ТРЪГНА ПРОТИВ БЪЛГАРИТЕ, КОИТО ПЛЯЧКОСВАЛИ ТРАКИЯ. Боят се завърза при река Цурта (днес Чорлу - б.р.), КЪДЕТО БЯХА УНИЩОЖЕНИ ПОВЕЧЕ ОТ ЧЕТИРИ ХИЛЯДИ НАШИ**, било като бягаха, било като падаха от брега в реката.“ Река Чорлу се намира в Одринска Тракия, на около 70-80 км. от Цариград.

От този, както и от горния цитат ВЪЗНИКВА СЪЩЕСТВЕНИЯ ВЪПРОС – **КОЙ ИЗОБЩО КОНТРОЛИРА БАЛКАНСКИЯ ПОЛУОСТРОВ ПРЕЗ V В.**?

В „Манасиевата хроника“ за същия период на V-ти век е записано, ЧЕ **ПО ВРЕМЕТО НА ИМПЕРАТОР АНАСТАСИЙ (491 – 518 г.), БЪЛГАРИТЕ ЗАВЗЕЛИ ДОЛНАТА ОХРИДСКА ЗЕМЯ И ЦЯЛА МАКЕДОНИЯ**.

Георгий Кодин пише, че **Константин Велики построил в земите на СКИТИТЕ през IV-ти век градовете Плискува, Перестлава, Константция (Константа), Дуросторум (Силистра)** ***(Георгий Кодин (Georgius Codinus), “De rebus Constantinopolitanis” (CSHB, т. 48, стр. 23) и "Corpus legum ab imperatoribus romanis ante Iustinianum latarum, quae extra ... " стр 154)***.

Не е трудно да се види, че Плискува и Перестлава са Плиска и Преслав, чиито крепостни стени са изградени в тракийски, а не в римски стил. Тъй като имената Плиска и Преслав са български това отново показва, че през 306-337 г. е имало

българи на юг от река Дунав. **Градове с такива имена нашите предци основават и далеч на север (ПО ПЪТЯ СИ КЪМ СПОМЕНАТИЯ СЕВЕРЕН ОКЕАН), като ги наричат ПЕРЕСЛАВЛ (днес се казва Переславл Залески), ПЕРЕЯСЛАВЛ РЯЗАНСКИ и ПЛИСКОВА (на старославянски Плѣсковъ - днешния Псков). От тази северна Плѣсковъ произлиза, ДРУГА ПОДОБНА НА СВЕТИ КОНСТАНТИН РАВНОАПОСТОЛНА ЦАРСТВАЩА ЛИЧНОСТ - ПРОСВЕТИТЕЛКАТА НА РУСИЯ СВЕТА КНЯГИНЯ ОЛГА, ЗА КОЯТО ЯСНО Е НАПИСАНО, ЧЕ Е БЪЛГАРКА:**

“Игоря же жени в Болгарѣхъ, поятъ же за него княжну именемъ Ольгу. И бѣ мудра велми“ - (Игор взе жена от българите, която за него бе наречена княгиня Олга. И бе тя мъдра много)...

“Приведоша ему (Игоря) жену из Плискова, имѣнемъ Олгу, остроумицу и коренъ и основание вѣре християнской и нашъ вождъ.“ - Доведоха за него (за Игор) жена от Плискова, именуема Олга, начетена и корен и основа на християнската вяра и наш вожд.

(„Родословец русских князьей“).

За съответствието между скитите и славяните, говорят и древните жития на свети Андрей Юродиви (15.10 по еретическия, † 02 октомври по църковния календар): "При царуването на гръцкия император Лъв Велики - Мъдри, син на император Василий Македонец, в Константинопол живеел един мъж на име Теогност. Той купил множество роби, сред които било и едно момче, славянин по произход, на име Андрей** (**Във всички славянски преписи на житието свети Андрей Юродиви е наречен славянин, според гръцкия оригинал - СКИТ**)."

СЪЩИЯ ФАКТ ОЩЕ ПО-НЕОПРОВЕРЖИМО СЕ

УТВЪРЖДАВА ОТ ЖИТИЕТО НА СЛАВЯНСКИТЕ ПЪРВОМЪЧЕНИЦИ, КЪДЕТО СЕ ДАВА И ЯСНО СВЕДЕНИЕ ЗА ЧАСТ ОТ ЗЕМИТЕ НАСЕЛЯВАНИ ОТ ТЯХ В ДРЕВНОСТТА, А СЪЩО И ЗА ХРИСТИЯНСТВОТО НА НАШИТЕ ПРЕДЦИ, ПРИЕТО ОТ САМИТЕ ХРИСТОВИ АПОСТОЛИ:

В памет на светите мъченици Ина, Пина и Рима (I-II в.)

Светите мъченици Ина, Пина и Рима произхождали от СКИТИЯ, и били ученици на свети апостол Андрей Първозвани. Те учили на Христовата вяра и кръстили много от варварите. По тази причина били хванати от княза на варварите, но не могли да бъдат принудени да се отрекат от Христа и да принесат жертва на идолите. Тогава била сурова зима; реките били така стегнати от студа, че по леда ходили не само хората, но и коне, и возила. Князът заповядал да сложат в леда трупи големи, като цели дървета, и да завържат към тях светците. И така те, измъчени от силния студ, предали на Господа блажените си души.

Тропарь мученикам Инне, Пинне и Римме Новодунским

глас 2

Я́коже Первозва́ннаго ученицы́/ первозва́ннии яви́стеся от слове́н,/ и бра́тию ва́шу/ све́том И́стины просвеща́юще,/ от безбо́жнаго свире́паго кня́зя/ лю́тую кончи́ну прия́ли есте́,/ мра́зом окова́ннии и ледом удавле́ннии,/ на Дуна́е реце́ в Ски́фстей стране́. / Но я́ко ду́ши за дру́ги поло́жшии,/ святи́и И́нно, Пи́нно и Ри́ммо,/ и о на́с всемо́щныя моли́твы приноси́те,/ вся́ язы́ки слове́нския/ па́ки ко Христу́ обраща́юще.

(Като ученици на Първозванията ВИЕ БЯХТЕ ПЪРВОЗВАНИ ОТ СЛАВЯНИТЕ И ПРОСВЕЩАВАЙКИ ВАШИТЕ БРАТЯ В ИСТИНАТА, приехте жестока смърт от безбожния свиреп княз, оковани от студа и удавени от леда, НА РЕКА ДУНАВ В СКИТСКАТА СТРАНА.

Но както своя живот за приятелите си положихте (Ин.15:13),свети Ина, Пина и Рима, и за нас всесилни молитви принасяйте. ОБРЪЩАЙКИ ВСИЧКИ СЛАВЯНСКИ НАРОДИ ОТНОВО КЪМ ХРИСТА.)

Кондак мученикам Инне, Пинне и Римме Новодунским

глас 2

Ве́лия ве́ры исправле́ния:/ ледом окова́нни, я́ко на воде́ упокое́ния,/ свяги́и И́нна, Пи́нна и Ри́мма ра́довахуся,/ мучи́тель же несмы́сленно ряща́ющеся,/ плоды́ и́х виногра́да тща́ся погуби́ти,/ но оба́че доны́не от слове́нских язы́к/ святы́я гро́здия Христо́с прие́млет,/ и первому́ченик слове́нских венча́ет венцы́. / Сего́ ра́ди и мы́,/ взращенных ва́ми ве́рных отроча́та,/ благодари́м и мо́лим вы́, свяги́и:/ испроси́те те́плыми моли́твами и на́м/ в Ду́се и́стины по Бо́зе ревнова́ти.

(Велик подвиг на вярата: оковани от леда, като на вода за упокой, свети Ина. Пина и Рима се радваха , а мъчителите в безумна ярост, плодовете на тяхното духовно лозе се опитваха да погубят, **НО ДОРИ И ДО ДЕН ДНЕШЕН ОТ СЛАВЯНСКИТЕ НАРОДИ СВЕТИ ПЛОДОВЕ ХРИСТОС ПРИЕМА, И ПЪРВОМЪЧЕНИЦИТЕ СЛАВЯНСКИ НАГРАЖДАВА С ВЕНЦИ. За това и ние, децата отгледани от вярващите във вас, благодарим и молим ви светци: Молете в усърдни молитви за нас, та и ние в ДУХА НА ИСТИНАТА ДА РЕВНУВАМЕ ПО БОГА.**)

02.02 по еретическия, † 20 януари по църковния календар - Св. мъченици Ина, Пина и Рима

Ето какво още пише ДРУГ ПРАВОСЛАВЕН СВЕТЕЦ – преподобни Нестор Летописец, Киево-Печорски († ок.1114 г.):

„На Яфет (син на праведен Ной – б.р.) бяха дадени Мидия,..

Кападокия, Пафлагония, Галатия, Колхида, Босфор,.. Сарматия,.. **СКИТИЯ, ТРАКИЯ, МАКЕДОНИЯ, ДАЛМАТИЯ, ТЕСАЛИЯ,.. ЕПИР, ПЕЛОПОНЕС, ИЛИРИЯ, СЛАВЯНИТЕ...(!!!)**,.. **ДО ПОНТИЙСКО МОРЕ НА СЕВЕР: ДУНАВ, ДНЕПЪР,.. ДЕСНА, ПРИПЯТ, ДВИНА, ВОЛХОВ, ВОЛГА... (ТЕРИТОРИИ ОПИСАНИ ОТ НАС КАТО ДРЕВНИ ОБИТАЛИЩА НА ТРАКИЙСКИТЕ СКИТСКИ НАРОДИ, В КОИТО ОТ СВЕТЕЦА, КАКТО ВИЖДАМЕ СА ВКЛЮЧЕНИ И СЛАВЯНИТЕ – Б.Р.).**

ПРОДЪЛЖАВАМЕ ЦИТАТА:

„СЛЕД РАЗРУШАВАНЕТО НА СТЪЛПА (ВАВИЛОНСКАТА КУЛА – Б.Р.) И СЛЕД РАЗДЕЛЕНИЕТО НА НАРОДИТЕ, СИНОВЕТЕ НА СИМ ВЗЕХА ИЗТОЧНИТЕ СТРАНИ, СИНОВЕТЕ НА ХАМ – ЮЖНИТЕ СТРАНИ, ЯФЕТОВИТЕ ВЗЕХА СЕВЕРНИТЕ И ЗАПАДНИТЕ СТРАНИ. **ОТ ТЕЗИ 72 НАРОДА ПРОИЗЛЕЗЕ И СЛАВЯНСКИЯ (!!!)...**

СЛЕД МНОГО ВРЕМЕ СЛАВЯНИТЕ СЕ РАЗПОЛОЖИХА ПО ДУНАВА, КЪДЕТО СЕГА СА ЗЕМИТЕ УНГАРСКА И БЪЛГАРСКА (!!!). ТЕЗИ СЛАВЯНИ СЕ РАЗПРОСТРАНИХА ПО ЗЕМЯТА И СЕ НАЗОВАХА С ИМЕНАТА НА ЗЕМИТЕ, КОИТО ЗАЕХА (!!!). Така тези, които се разположиха по река Морава се нарекоха моравци, а други се назоваха чехи. А също и тези са славяни: бели хървати, и сърби, и хорутани. Когато волхите нападнаха дунавските славяни, и започнаха да ги притесняват, то тези се заселиха край Висла и се нарекоха ляхи, а от тези ляхи произлязоха поляците...

Така също славяни дойдоха и се заселиха по Днепър и се нарекоха поляни, а други древляни,.. а други се заселиха между Припят и Двина и се нарекоха дреговичи, други... полочани... Тези славяни, които се заселиха около езерото Илмен СЕ НАРЕКОХА С ИМЕТО СИ – СЛАВЯНИ, И ПОСТРОИХА ГРАД, И ГО НАРЕКОХА НОВГОРОД. А други... се нарекоха северяни. И ТАКА СЕ РАЗСЕЛИ СЛАВЯНСКИЯ НАРОД... (!!!)...

ДОЙДОХА ОТ СКИТИТЕ, ТОЕСТ ОТ ХАЗАРИТЕ, ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ БЪЛГАРИ И СЕ ЗАСЕЛИХА ПО ДУНАВ (!!!)...

За тези моравци първо бе създадена азбуката, НАЗОВАНА СЛАВЯНСКА ГРАМАТИКА; ТАКАВА Е ГРАМАТИКАТА НА РУСНАЦИТЕ И НА ДУНАВСКИТЕ БЪЛГАРИ... Константин се върна обратно и започна да учи българския народ, а Методий остана в Моравия... “

Свети преподобни Нестор Летописец († ок.1114 г.) „Повесть временных лет“ (стр.2, 3, 4)

Подобни сведения ни дава и ДРУГ ПРАВОСЛАВЕН ДУХОВНИК – БУДИТЕЛЯТ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ:

СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА ИСТОРИЯ

„**От целия СЛАВЯНСКИ род най-СЛАВНИ са били БЪЛГАРИТЕ. ПЪРВО те са се нарекли царе, първо те са имали патриарх, първо те са се кръстили, най-много земя те завладели. Така от целия славянски род били най-силни и най-почитани и ПЪРВИТЕ СЛАВЯНСКИ СВЕТЦИ са просияли ОТ БЪЛГАРСКИЯ РОД и език, както и за това подред написах в тая история**. И за това българите имат свидетелство от много истории, защото всичко е истина за българите, както вече и споменах...

Ной видял, че целият човешки род на земята е загинал,.. На Сим, първия си син, заповядал да се засели със своето потомство в първата част на земята, Азия. Това е източната земя. В нея се намират раят Едем и Ерусалим, държи докъм Цариград. На втория си син Хам заповядал да се засели в Африка. Това е южната земя. В нея се намират Египет и фараонският народ. На третия син Афет заповядал да се засели в Европа. Това е западната и северната земя. В нея се намират Цариград, Москов, Беч, Рим, Брандибур и целият

славянски род. Това заповядал Ной на своите синове и им разделил на три части цялата земя... Афетовото племе се разделило на 15 народа. Всички тия народи преминали Черно и Бяло море и се населили в земята Европа... Афет имал един син, наричали го Мосхос. На Неговото племе и род се паднал и от него се отделил нашият славянски език и се наричал Мосхосов род и език. Тоя род и език отишъл на север, гдето е сега Московската земя, и по онзи свой прадед Мосхос нарекли Москва реката, гдето най-напред се заселили, а по нея и селището. После постепенно го превърнали в град, там поставили царския престол и поради това всички се нарекли московци - и до днес. В Московската земя има една страна, нарича се Скандавия. Както се разпръснали най-напред, ония, които били в тая страна, нарекли ги скандавлани. Тия скандавлани след много години и време, като се умножили в оная земя, дигнали се от нея, отишли на запад и намерили там земя покрай Окиан-море. Това море се нарича Балтско и Помариско... Римляните ги подчинили под властта и вярата на папата. Тия славяни са от един род и език с българите. Когато се населили в оная земя край немците и брандебурите, по едно време се подигнал много народ от тях и отишли пак в Московската земя, но москалите и русите не ги пуснали в своята земя и станала голяма война и бран. **Тук във войната СЛАВЯНИТЕ ПОБЕДИЛИ, отново влезли в оная земя и се заселили край голямата река Болга, която тече от юг към север през Московската държава и се влива в Окиан-море. Поради тая река Болга, СЛАВЯНИТЕ СЕ НАРЕКЛИ БОЛГАРИ - И ДО ДНЕС - и били в оная земя много години и времена до 328 г. от рождество Христово.** В това време царувал в Цариград цар Уалент...

Уалент заповядал на българите да преминат Дунав в Тракия и да се поселят покрай Дунав и Черно море до Морава и Хършава и да пазят границите на гърците от готите, скитите,

аварите - това са татари и маджари. Така българите преминали по това време река Дунав, населили се първо покрай Дунав. Едни българи останали с един свой войвода в Панония с аварите и маджарите и бил много години заедно с маджарите. По това време гърците не знаели, че българите се наричат българи, но ги наричали готи и хуни...

Но не били научени да се покоряват на царе, а били свирепи и диви, безстрашни и силни във война, люти като лъвове. Един отивал срещу десет без страх, както и досега от север излиза всесилен и мощен във война и бран народ. Такива били в началото българите, силни и яки във война. В първата част на Барония, на лист 567, пише: "Българите са страшни за целия свят, малък народ, но непобедим." Така и гърците пишат в своите истории: "Българите са диви и непобедими във война." И пак: "Лют е българският народ и непобедими са във войните." Много пакости са правили на гърците и римляните, затова така ги наричат. Тъй тези българи след късо време се вдигнали срещу гръцката земя и правели пакост на гърците, затова цар Уалент тръгнал с войска против тях, на по божия воля българите и готите победили Уалента във войната. Той побягнал, те го преследвали и настигнали при Едрене, Той се скрил със своя везир в един плевник. Те запалили плевника, там цар Уалент изгорял с везира си. Тъй писали за Уалент в неговите деяния: "Обезумя цар Уалент и пусна готите, преминаха Дунава и се населиха в Тракия. После беше победен и изгорен от тях." Тук е явно, че българите по онова време се наричали готи и конен народ и досега пребивават покрай Дунав и Тракия, а по онова време именували ги готи поради татарите. Така българите се вдигнали в това време и завладели много място от гърците - цялата Търновска, Видинска и Нишка епархия, - станали независими и се заселили нашироко по тия епархии.

След цар Уалент цар станал Теодосия. Той отишъл с войска

срещу готите и българите и ги усмирил. Отнел от тях град Свищов, но не можал съвършено да го покори под римска власт. Те от онова време се отделили съвсем и били независими. И макар по малко се умножавали, засилвали и побеждавали много пъти гърците и римляните, взимали от тях земя и място и тъй после завзели цяла Тракия, Македония и част от Илирик. И населили се българите в тая земя и досега, както се вижда...“

„СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА история“ на православния монах Паисий Хилендарски (1722 г. - ок. 1773 г.)

Споменатият цар Уалент е византиския император Валент II, който бил еретик арианин и бил наказан по Божие допущение. Ето пасаж от православно житие, който потвърждава истинността на Паисиевата история:

„преподобни Исаакий, бидейки преизпълнен с благодатта на Светия Дух, пламнал от още по-голяма ревност (както някога пророк Михей - срещу израилския цар Ахав) и гръмогласно извикал към Валент:

- “Ако се върнеш смиром”, то знай, че “не Господ е говорил чрез мене”! Казвам ти, че ти не ще победиш варварите, но ще побегнеш от тях, а те ще те пленят и ти жив ще бъдеш изгорен с огън.

Разгневен от тия думи, царят заминал на път, а светият бил отведен в тъмницата.

Между това гърците влезли в сражение с варварите. Битката била извънредно жестока и по Божие допущение победили варварите, както предрекъл и свети Исаакий. Много от гърците паднали, поразени от меч. Валент бил ранен и като нямал вече сили да се бие с враговете, тръгнал да бяга. А варварите преследвали гръцките воини и ги покосявали като

трева. Те вече настигали и самия цар, който бягал само с един от своите съветници - военачалника арианин, който го бил посъветвал да не се вслушва в думите на Исаакий. Като се приближил до едно селище, той видял някакъв плевник, в който имало слама. Тъй като конят му бил вече уморен, той слязъл от него и се скрил в плевника, заедно със своя съветник. Но не се укрил от възмездяващата Божия ръка. Варварите, които го преследвали, стигнали до това селище и като разбрали, че в плевника се крият някакви гърци, го запалили от всички страни и го изгорили до основи. Така загинал този окаян цар и неговият зъл съветник.“

12.06 по еретическия, † 30 май по православния календар - Св. преподобни Исакий Далматски, Изповедник

От официалната история на България знаем за СЕДЕМ СЛАВЯНСКИ племена, с които Есперих сключва военен съюз. От свети Нестор, писал през далечния XI в. научихме: „ДОЙДОХА ОТ СКИТИТЕ, ТОЕСТ ОТ ХАЗАРИТЕ, ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ БЪЛГАРИ И СЕ ЗАСЕЛИХА ПО ДУНАВ“. Свети Иероним (331-420 г.) който беше написал „Mesia hec & Vulgaria” (Мизия, тук и България), говори още за „СЕДЕМ ГОТСКИ ИЛИ ГЕТСКИ ПЛЕМЕНА… ПОНЕЖЕ УЧЕНИТЕ ХОРА НАРИЧАЛИ ГЕТИТЕ ГОТИ“. От бащата на историята Херодот разбираме за „СЕДЕМ СКИТСКИ ПЛЕМЕНА, ОТ ПАНОНИЯ ДО ЧЕРНО МОРЕ“, (Херодот 484 г. – 425 г. пр. Хр.). Изводите можете да си направите сами!

Друг важен елемент към нашето изследване добавя свети Димитрий:

"Скити - древен народ, малка част от който живеела в северните предели на Западна Азия, до Каспийско море, а главната част живеела по северните брегове на Черно море, при което северните граници на разселването на скитите били

неизвестни на древните. Бел.ред. (Скифы – древний народ, который жил частью в северных пределах западной Азии, до Каспийского моря, преимущественно же по северным берегам Черного моря, причем северные границы расселения скифов были неизвестны древним.)

Пояснение на св. Димитрий Ростовски към житието на св. великомъченик Меркурий.

Прокопий (историк от 6 в.сл.Хр.) в своята история за готските войни пише по повод възникването на скитския народ следното:

„При хуните, които първоначално са се наричали кимбри или кимери е имало цар с двама сина – Утургур и Кутургур, които разделили царството на баща си. Едната половина от хунското царство е наречена Утургури (земята на Утургурите), а другата – Кутургури (земята на Кутургурите). Хунското царство е наречено до ден днешен по имената на тези двама сина и се намира на север от Кавказ.

От другата страна на Меотидското блато (Азовско море - б.ред.) живеели ГОТИ, визиготи, вандали и др. готски народи. В по-ранни времена те също са били наричани СКИТИ, тъй като всички народи, живеещи в тези области, са носели общото име скити. Някои от тях са се наричали също сармати или меланхлени.” (IV, 51).

Към тези територии, както видяхме по-горе, отнася скитите и православния светец Димитрий Ростовски, ТВОРИЛ ТВОРБИТЕ СИ С ПОМОЩТА НА СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ, както това е известно на всеки истински християнин.

Друг стълб на православието и поборник на вярата по нашите земи - блажения Теофилакт, архиепископ Охридски и на цяла България (ВИЗАНТИЕЦ живял в 11 в. сл. Хр.) нарича

гореизброените кимбри или омбри – българи .

Интересни сведения ни дава и житието на свети цар Юстиниан, писано от свети Димитрий Ростовски (27.11 по еретическия, † 14 ноември по православния календар):

"**Свети Юстиниан, император на Византия, бил славянин (българин, с българско име Управда - б.р.). Той се родил в село Ведряни около град Средец в България. Чичо му Юстин, роден в същото село, отишъл пеша в Константинопол, без да носи нищо със себе си, освен една кожена дреха. Тук благодарение на природните си дарования бързо се издигнал, а после дори станал император. Той довел в Константинопол жена си Лупкиня и сестра Бегленица, майката на Управда. След смъртта на Юстин Управда заел византийския императорски престол под името Юстиниан."**

ТОВА СА ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ВАЖНИ ФАКТИ СВЪРЗАНИ С НАШАТА ИСТОРИЯ – ПРАВОСЛАВНИЯТ СВЕТИ ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ, В СВОЕТО ДРЕВНО ЖИТИЕ ЗА СВЕТИ ЦАР ЮСТИНИАН, КОЕТО Е ОСНОВАНО НА ОЩЕ ПО-ДРЕВНИ ИЗВОРИ, ПОТВЪРЖДАВА, ЧЕ ГРАД СРЕДЕЦ Е БИЛ ЧАСТ БЪЛГАРИЯ ТОЧНО 200 ГОДИНИ ПРЕДИ СОЧЕНАТА ЛЪЖЛИВО ОТ ЮДОМАСОНСКИТЕ НИ ИСТОРИЦИ, МИТИЧНА 681 Г., ЗАЩОТО УПРАВДА Е РОДЕН НА 11 МАЙ 482 г. ОСВЕН ТОВА, ОФИЦИАЛНАТА ИСТОРИОГРАФИЯ СОЧИ 807 КАТО ГОДИНА НА ПЪРВО НАВЛИЗАНЕ НА БЪЛГАРИТЕ В РАЙОНА, КОЕТО Е ПОРЕДНА ОЧЕВИДНА ЛЪЖА.

ИНТЕРЕСНО И МНОГО ПОКАЗАТЕЛНО СЪЩО Е, ЧЕ ВЛАДЕТЕЛСКИТЕ, БЛАГОРОДНИЧЕСКИТЕ И ВОИНСКИТЕ ОБЛЕКЛА НА БЪЛГАРИТЕ СА

АБСОЛЮТНО ИДЕНТИЧНИ СЪС СЛАВЯНСКИТЕ КНЯЖЕСКИ И БОЛЯРСКИ ОДЕЖДИ.

Български войници. Фрагмент от миниатюра от Минологията на Василий II, X-ти век. Библиотека на Ватикана

Славянски воински и владетелски облекла и шапки

Българските вестители се завръщат при княз Мортаг (или по-познат като Омуртаг) с отговор на Михаил II, миниатюра от хрониката на Иоан Скилица, от XI-ти век

КАНЕС

У БИГИ (КНЯЗ У БОГО - от южноукраински диалект)Крум Страшни*, изобразен на миниатюра от българския препис на Манасиевата летопис от XIV век.* ***Както се вижда, древния образ на коронован и облечен с ЦАРСКИ КАФТАН-БАГРЕНИЦА владетел, СЪС СВЕТЛО ЧЕРВЕНИ КОСА И БРАДА, няма нищо общо със съвременните рисунки на някакъв надянат в кожи "МОНГОЛСКИ" "ХАН".*** *Първата миниатюра е битката с ромеите при която Крум води войската.* ***После е пира след победата над Никифор. Няма черепи и дивашки азиатски ритуали. Има руси, рижи и светлокестеняви владетел и боляри!***

Славянска царска багреница - СЪЩАТА КАТО НА КРУМ!

Княз Омуртаг, миниатюра от хрониката на Йоан Скилица, от XI-ти век

Славянски владетелски и воински кафтани

ВИЖТЕ ЦЯЛАТА СТАТИЯ: ИСТОРИЯ НА СЛАВЯНОБЪЛГАРСКАТА ИМПЕРИЯ (с допълнения)

buditeli.info © 2017